

Сьогодні «Пласт» – це потужна скаутська організація. Він організовує численні табори, кожен з яких має свою спеціалізацію (летунський, морський, військовий, спортивний, мандрівний, виховно-вишкільний та ін.). Окрім таборів, відбуваються акції різного спрямування – спортивні змагання, спартакиади, змагання з пішого мандрівництва «Стежками героїв» та «Осінній рейд», фестиваль пластової творчості «День пластуна», інтелектуальні змагання «Орлікіада» та інші. До речі, пластуни щороку беруть участь в акції «Вифлеємський вогонь миру», розповсюджуючи вогонь по всіх містах України. Вогонь пластуни отримують від польських скаутів – харцерів [5].

Наприкінці 2021 р. «Пласт» в Україні об'єднав понад 8500 членів різного віку і таким чином є найбільшою молодіжною організацією України. Сьогодні біля 120 осередків «Пласту» діють у всіх областях України. Пласт активно співпрацює з органами державної влади та громадськими організаціями, реалізуючи різноманітні соціальні та виховні програми. 24-25 листопада 2018 р. в Києві відбувся Крайовий пластовий з'їзд, де прийняли стратегію «Пласту» до 2030-го року. 30 травня 2019 р. Верховна Рада ухвалила закон про визнання і підтримку національної скаутської організації «Пласт» на державному рівні. Однак Президент Зеленський 4 вересня 2019 р. ветоував закон про державну підтримку «Пласту» [6].

Отже, головною історичною заслугою пластового руху, його творців і провідників було насамперед формування національної свідомості на історичних традиціях і загалом державницької орієнтації серед українства, особливо молоді, що є актуальним для нашого сьогодення.

Список використаних джерел

1. Кирик Л. Пластовий рух та його роль у формуванні військової еліти. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://ukrbulletin.univ.kiev.ua/Visnyk-16/Kyryk.pdf>
2. Якимович Б. З. Пласт. Український пластовий улад. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.history.org.ua/?termin=Plast_tovarystvo
3. Українська Скаутська Організація Пласт. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://uahistory.co/article1/rjoft.html>
4. Гуменюк О. Українські молодіжні організації в міжвоєнній Європі: типологізація та форми діяльності. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://eprints.oa.edu.ua/5868/1/32.pdf>
5. 100 років українського скаутингу, або що таке Пласт. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://skole-rda.gov.ua/news/11-37-06-04-10-2017/>
6. Пласт у XXI столітті. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://inlnk.ru/meeAxY>

Костюченко Н. Д., здобувачка вищої освіти 2 курсу, група КЮ-202

Науковий керівник – **Гаценко І. О.**, к. філ. н., доцент

Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

МОВА ВІЙНИ

Ні для кого не секрет, що з 24 лютого наша країна потерпає від діянь та наслідків жорстокої військової агресії з боку росії. Війна ніколи не проходить безслідно, вона змінює людей, державу, суспільство. Саме в такий тяжкий період мова стає бронєю, зброєю та символом нескореності українського народу. Будь-які події, особливо національні трагедії, підштовхують до поновлення мови, активного словотворення. Разом з тим, нам випав шанс не тільки вплинути на хід історії, але і збагатити українську мову військовими неологізмами.

На думку А. Ликова, неологізми – це нові слова мови на початку своєї історії мовного життя [1, с. 85]; вони з'являються в певний період і згодом перестають бути новими, потрапивши до активної або застарілої лексики [1, с. 43]. За визначенням Н. Котелової, неологізми – це «власне нові, уперше створені або запозичені з інших мов слова та слова, відомі в мові раніше, але / або обмежено вживані за рамками літературної

мови, або такі, що на деякий час були мало вживаними, а зараз стали широко вживаними, а також похідні слова, які нібито були в мові потенційно, але були створені від давно відомих слів за традиційними моделями лише зараз» [3, с.7]. Отже, враховуючи думки вітчизняних науковців, можна зробити висновок, що неологізми – це слова, що не потрапили до словників.

Значна кількість неологізми виникла в Україні з початку окупації 2014 р. Згадаймо такі слова, як *“сепари”* і *“ватники”*, цими словами характеризували людей, які проводили псевдореферендуми, незаконні вибори, а також обирали керівників тимчасово окупованих територій. Також не потрібно забувати про *«кіборгів»* – захисників Донецького аеропорту, які мужньо тримали оборону 242 дні. Подібно до цього закріпилося слово *«азовці»*, що означає українські військові, які героїчно захищають Маріуполь та *«Азовсталь»*, тим самим зупинивши просування окупантів вглиб країни.

З приводу російських військових також утворилися нові неологізми, такі як *«русня»*, *«орки»*, *«окупанти»*. Прізвисько *«орк»* пішло з книги Джона Толкієна *«Володар перснів»*, де сказано що орки – брудні, неотесані істоти, інтелектуальні здібності котрих ледь можуть конкурувати із рівнем розвитку каменюки при дорозі. Також можна зустріти такі слова, як *«руссо-нацисто»* – російські нацисти; *«рашисти»* – сповідувачі ідеології рашизму; *«тіток – війська»* – війська кадирівців, які викладають в мережу Тік-ток чимало *«переможних»* відео; *«z-окупанти»*, а також не потрібно забувати про *«Z-трофеї»* – трофеї російської армії, якими стали вкрадені телевізори, пральні машини тощо.

Ефект Чорнобаївки, чорнобаїти, «день Чорнобаївки», Чорнобаївський трикутник – неодноразово ми чуємо такі слова. Раніше ми називали події, які повторюються знову і знову *«День Бабака»*, але тепер ми маємо власний аналог. Село Чорнобаївка прославилось тим, що під час боїв ЗСУ багаторазово завдавали успішних ударів по позиціях ворога на місцевому аеродромі.

Отже, можна зробити висновок, що військові неологізми свідчать про багатство та різноманіття української мови. Також варто зазначити, що саме неологізми демонструють здатність гостро бачити деталі, інтелектуальну дотепність нашого народу, дух, волю. І саме мовні реакції на тяжкі військові обставини характеризуються важливим етапом подальшого розвитку нашої мови, а також нашої країни.

Список використаних джерел

1. Ликов А. Г. Чи можна оказіональне слово називати неологізмом? К, 1972. с. 284.
2. Заболотний К. Ф. Семантичні неологізми у словотвірній системі англійської мови. Чернівці, 1991. с. 256.
3. Котелова Н. З. Передмова. Нові слова та значення : словник-довідник за матеріалами преси та літератури 60-х років. К, 1971. с. 367.

Кошкалда В. О., здобувач вищої освіти, група 201 Агрономія
Науковий керівник – **Грабар Н. Г.**, д. н. соц.ком., доцент
Державний біотехнологічний університет (м. Харків, Україна)

ПРОБЛЕМА ФУНКЦІОНУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНОГО СЕРЕДОВИЩА В УКРАЇНІ

У 21-му столітті розвиток і підтримка гуманітарної сфери є важливим викликом для державних так і для недержавних політичних інституцій. Технічний прогрес, роботизація та бурхливий розвиток ІТ-технології в різних галузях суспільного виробництва неминуче призведе до зниження зайнятості населення та суспільного невдоволення. На даний час ми вже зараз можемо спостерігати в багатьох країнах різке зменшення кількості робочих місць, кризові економічні та фінансові явища. Наслідки пандемії COVID-19, мігранти, безробіття, проблеми зі здоров'ям та страх в тій чи іншій мірі призводять до збільшення проявів агресії та моральнокультурної деградації суспільства. Відтак дослідження